



## PARAULA I VIDA

# Déu ens visita en la pandèmia



**S**i alguna cosa ha demostrat la terrible crisi del coronavirus que patim des de fa gairebé dos anys, és que moltes de les coses realment importants de la vida se'ns havien quedat oblidades. I aquesta pandèmia, a tots ens ha fet reflexionar, i a molts creients ens ha tornat aquest desig de sentir amb més intensitat la proximitat de Déu. En la preparació del Nadal, quan redescobrim el «pessebre» i ens disposem espiritualment al Naixement del Déu que es fa realment home, hem de recordar que Déu, com ens proclama el Càntic del *Benedictus* (Lc 1,68-71), «ha visitat el seu poble i l'ha redimit. Fa que s'aixequi un Salvador poderós a la casa de David, el seu servent (...). Així ens salva, alliberant-nos dels enemics, de les mans dels qui ens volen mal».

Hem de creure i esperar que enmig del silenci i el dolor, com al desert que floreix, segons la bella expressió del profeta Isaïes, ja està creixent un do impredecible, desbordant les nostres expectatives i les previsions dels savis, ja que és Déu mateix en persona, qui ens visita i es fa un com nosaltres. A la història de la humanitat, de nou ara és temps de silenci servicial i expectant.

M'ha interessat el llibre *Déu en la pandèmia*, on sis grans teòlegs i experts en atenció sanitària reflexionen sobre les seves pròpies experiències personals i aprenentatges interiors sobre la presència, ajuda i fortlesa de Déu durant aquests temps de pandèmia, que han estat i són tan difícils. El Papa Francesc, al pròleg, contextualitza el paper de la fe durant la pandèmia com a motor de l'esperança i de la solidaritat. «La crisi és un

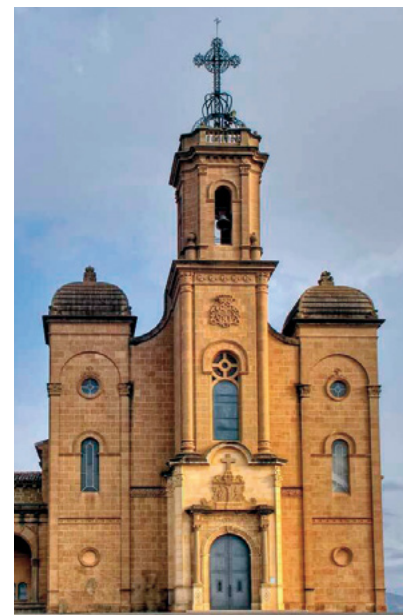
senyal d'alarma —diu el Papa—, que ens fa considerar amb deteniment on es troben les arrels més profundes que ens sostenen enmig de la tempesta. Ens recorda que hem oblidat i postergat algunes coses importants de la vida i fa que ens preguntem què és realment important i necessari, i què només té importància menor o fins i tot merament superficial». És temps de prova i de decisió per reorientar novament la nostra vida cap a Déu com a suport i meta nostra. Especialment en situacions d'emergència, depenem de la solidaritat dels qui ens envolten, i descobrim que cal posar la nostra vida al servei dels altres, de manera nova.

Preparar i viure el Nadal en temps de crisi sanitària, ens ha de conscienciar de la injustícia global i desvetllar-nos per escoltar el clam dels pobres i del nostre planeta, greument malalt. Celebrem el Nadal, acollint el missatge de la victòria de la vida sobre la mort. No ens hem de deixar paraitzar per la pandèmia. Nadal ens proporciona esperança, confiança i ànim, i ens enforteix en la solidaritat; ens parla de superar les rivalitats del passat i de reconèixer-nos, més enllà de tota frontera, com a membres d'una mateixa gran família, on els uns porten la càrrega dels altres. I diu el Papa: «El perill de contagi a causa d'un virus ens ha d'ensenyar una altra manera de contagi: el contagi de l'amor, que es transmet de cor a cor». Per Nadal, el Senyor «els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat. El qui seia al tron afirmà: "Jo faré que tot sigui nou"» (Ap 21,4-5).

† **Joan-Enric Vives**  
Arquebisbe d'Urgell

## ACTUALITAT

# Recés per a laics i consagrats a Balaguer



**E**l proper 18 de desembre s'ofereix un recés d'Advent per als laics i religiosos a la Basílica del Sant Crist de Balaguer, amb la finalitat d'intensificar la pregària i la preparació per a les properes festes de Nadal. Serà presidit, com és tradicional, per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. És un temps de pregària i d'introspecció, de contemplació interior, que ens prepara.

Us podeu apuntar dirigint-vos a les oficines del Bisbat d'Urgell.

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# La guspira de la fe

**M**oltes de les accions que fem al llarg del dia les fem com un hàbit. Quan les hem interioritzades i estem acostumats a fer-les ja no pensem atenció a com les fem. La majoria tenen un ordre a l'hora d'efectuar-les: primer s'ha de fer una cosa i després l'altra, i sovint l'ordre dels factors sí que altera el producte.

Em vaig fixar un dia en com encenc el fogó de la cuina de gas. Ja tinc interioritzat el procés: primer s'ha de girar el comandament del fogó que vull encendre i es comença a sentir el buf del gas que surt. Després d'uns segons quan ha sortit una prudent quantitat de gas, pitjo el

botó de la cuina que produeix una petita guspira i el gas s'inflama i el fogó s'encén.

Aquest procés, que he repetit tantes vegades, em serveix per entendre com ha de ser la transmissió de la fe a aquells que volen creure, adults o infants. Primer cal obrir una mica el gas, és a dir, cal aportar uns breus continguts essencials de doctrina, explicar els fonaments del que creiem. Després, al cap de poc temps, cal la guspira de la fe que inflami aquests continguts doctrinals. Moment crucial on

necessitem la convicció i l'engrescament per fer conèixer Déu. En apropar l'entusiasme i l'alegria de creure a la doctrina de fe, dosificada amb amor, es produeix la conseqüència esperada: que el fogó de la fe s'encengui i es mantingui encès.

Si donem molta doctrina (fer sortir gas) però no hi posem experiència vital (no hi ha guspira) no hauréu aconseguit encendre el cor malgrat ens haguem escarrasat a explicar en què creiem. També si ens limitem a presentar la fe com

una experiència subjectiva (la guspira sola) però no donem contingut a la fe que presentem (fer sortir gas) no hauréu aconseguit que la fe desvetllada perseveri (es mantingui encès el fogó).

I, sobretot, convé anar amb compte amb el gran perill: l'explosió. Si hem donat molta doctrina quan vulguem apropar la guspira de la fe pot ser que tot exploti i aquella persona es faci mal. Cal dosificar l'entusiasme i el contingut de la fe. La transmissió de la fe és un treball d'artesanía, una obra d'art. Fem-ho bé.

**Mn. Valentí Alonso i Roig**  
Rector a diverses parròquies del Penedès

## PALABRA Y VIDA

## Dios nos visita en la pandemia

**S**i algo ha demostrado la terrible crisis del coronavirus que venimos sufriendo desde hace ya casi dos años, es que muchas de las cosas realmente importantes de la vida se nos habían quedado olvidadas. Y esta pandemia, a todos nos ha hecho reflexionar, y a muchos creyentes nos ha devuelto ese deseo de sentir con mayor intensidad la cercanía de Dios. En la preparación de la Navidad, cuando redescubrimos el «pesebre» y nos disponemos espiritualmente al Nacimiento del Dios que se hace realmente hombre, debemos recordar que Dios, como nos proclama el Cántico del *Benedictus* (Lc 1,68-71), «ha visitado y redimido a su pueblo, suscitándonos una fuerza de salvación en la casa de David, su siervo (...). Es la salvación que nos libra de nuestros enemigos y de la mano de todos los que nos odian».

Debemos creer y esperar que en medio del silencio y el dolor, como en el desierto que florece, según la bella expresión del profeta Isaías, ya está creciendo un don impredecible, desbordando nuestras expectativas y las previsiones de los sabios, puesto que es Dios mismo en persona, quien nos visita y se hace uno como nosotros. En la historia de la humanidad, de nuevo ahora es tiempo de silencio servicial y expectante.

Me ha interesado el libro *Dios en la pandemia*, en el que seis grandes teòlogos i experts en atenció sanitaria reflexionan sobre sus propias experiencias personales y aprendizajes interiores sobre la presencia, ayuda y fortaleza de Dios durante estos tiempos de pandemia que han sido y son tan difíciles. El Papa Francisco, en el prólogo, contextualiza el papel de la fe durante la pandemia como motor de la esperanza y de la solidaridad. «La crisis es una señal de alarma —dice el Papa—, que nos hace considerar con detenimiento dónde se hallan las raíces más hondas que nos sostienen en medio de la tormenta. Nos recuerda que hemos olvidado y postergado algunas cosas importantes de la vida y hace que nos preguntemos qué es realmente importante y necesario, y qué tiene solo importancia menor o incluso meramente superficial». Es tiempo de prueba y de decisión para reorientar de nuevo nuestra vida hacia Dios como apoyo y meta nuestra. Especialmente en situaciones de emergencia, dependemos de la solidaridad de los que nos rodean, y descubrimos que es necesario poner nuestra vida al servicio de los demás de un modo nuevo.

Preparar y vivir la Navidad en tiempos de crisis sanitaria, debe concienciarnos de la injusticia global y despertarnos para escuchar el clamor de los pobres y de nuestro planeta, gravemente enfermo. Celebremos la Navidad, acogiendo el mensaje de la victoria de la vida sobre la muerte. No debemos dejarnos paralizar por la pandemia. Navidad nos proporciona esperanza, confianza y ánimo, y nos fortalece en la solidaridad; nos habla de superar las rivalidades del pasado y de reconocernos, más allá de toda frontera, como miembros de una misma gran familia, donde unos llevan la carga de los otros. Y dice el Papa: «El peligro de contagio a causa de un virus tiene que enseñarnos otro modo de contagio: el contagio del amor, que se transmite de corazón a corazón». En la Navidad, el Señor «enjuagará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que estaba sentado en el trono: "Mira, hago nuevas todas las cosas"» (Apoc 21,4-5).

† Joan-Enric Vives  
Arzobispo de Urgell

## Festa de la Rosa a Pallerols

**P**allerols de Rialb va celebrar la tradicional Festa de la Trobada de la Rosa, organitzada per l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra el passat 20 de novembre.

Es va projectar un documental sobre l'aventura de Sant Josepmaria en el seu camí d'evasió cap a Andorra, a causa de la persecució religiosa durant la Guerra Civil Espanyola de 1936-1939. Després del vídeo, hi hagué una visita guiada a la rectoria i a l'església i, a continuació, a les 12.30 h es va fer la processó al voltant de l'església amb la imatge de la Mare de Déu, tot cantant els Goigs del Roser de Pallerols.

Mn. Rafael Fernández, sacerdot de l'Opus Dei, presidí l'Eucaristia, que fou concelebrada per Mn. Constantino i Mn. Gabriel, de la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, a Pamplona, juntament amb els dos mossens de Ponts: Mn. Bonifaci Fortuny, encarregat de l'església de Pallerols de Rialb, i Mn. Pere Morales, rector de Ponts.

A l'homília, Mn. Rafel glossà l'experiència de Sant Josepmaria a Pallerols que moltes vegades coincideix també amb la nostra experiència espiritual, on



hi ha moments que veiem clarament el camí que hem de seguir però que en altres moments tenim seriosos dubtes i, fins i tot, angoixes per a conèixer quina és la voluntat de Déu. La missa s'ofereix pels difunts d'aquest any 2021 que estaven més relacionats amb Pallerols: Pere Verdera, Mn. Enric Moliné, Mn. Ferran Blasi, Pere Ramoneda, Helga Langmaak, Jordi Cervós i Ricard Estarriol.



▀ **Reunió del Patronat de Sant Ermengol.** El dia 23 de novembre va tenir lloc la reunió ordinària del Patronat del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella, sota la presidència de Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep

d'Andorra, i de la M.I. Sra. Esther Vilarrubla, Ministra d'Educació i Ensenyament Superior. Hi van assistir tots els membres amb la Directora del Col·legi, Sra. Maria Josep Pascual. A l'ordre del dia es va aprovar la proposta de pressu-

post, i es van rebre informacions de les obres realitzades i de com s'ha anat adaptant l'escola a la situació actual a causa de la pandèmia.

▀ **Homenatge a Mons. Joan Martí i Alanis de la Cúria d'Urgell.** L'Arquebisbe Joan Martí i Alanis rebrà un homenatge de la Cúria el proper 24 de desembre, en el tradicional acte de felicitació de Nadal, que se celebra a la Casa del Bisbat. Enguany es compleixen 50 anys de la seva ordenació, que fou el 31 de gener de 1971 a la Catedral Basílica de Santa Maria de La Seu d'Urgell. Mons. Joan Martí i Alanis, (El Milà, 1928 - Barcelona, 2009) fou ordenat als 42 anys d'edat i ocupava la vacant que havia deixat el Bisbe Ramon Iglesias Navarri que havia estat coberta, interinament, per l'Administrador apostòlic Mons. Ramon Malla, Bisbe de Lleida.

### TWITTER DEL PAPA FRANCESC



**@Pontifex:** «Déu està gloriosa i misteriosament present en la creació, com el Senyor que regna sobre ella. Per a descobrir-ho, necessitem fer silenci, escoltar i contemplar» (6 de setembre).

**@Pontifex:** «L'educació és una de les formes més efectives d'humanitzar el món i la història. L'educació és abans de res una qüestió d'amor i de responsabilitat que es transmet en el temps, de generació en generació» (8 de setembre).

**@Pontifex:** «Preguem junts avui per totes les persones que sofreixen i estan tristes perquè estan soles, perquè no saben quin futur els espera, perquè no poden tirar endavant a la seva família, perquè no tenen treball... Molta gent sofreix de tristesa. Resem per ells» (10 de setembre).

**@Pontifex:** «Un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per a escoltar tant el clam de la terra com el clam dels pobres» (11 de setembre).



# 2.500 joves participen en el festival Canòlich Music

El festival de música cristiana Canòlich Music, organitzat per la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, es va cloure el dissabte 20 de novembre, amb l'Eucaristia que es va celebrar a l'església parroquial de Sant Julià i Sant Germà, de la Parròquia andorrana de Sant Julià de Lòria, que fou presidida per primera vegada per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i a la qual van assistir unes 300 persones (el màxim d'aforament permès). D'aquesta manera es tancava un festival diferent dels anteriors, en què els músics han entrat a les aules i han compartit les seves experiències, i en el qual, amb un concert al Centre Cultural Lauredià, s'ha obert la porta a molts intèrprets joves del Principat d'Andorra. Han participat a les diverses activitats uns 2.500 joves.



Superades les limitacions que es van establir durant l'any 2020 a causa de la pandèmia, enguany el festival va tornar amb energia renovada i amb propostes diferents, amb el lema «Confia i enlaira't». Així ho va posar en relleu Mons. Joan-Enric Vives en la seva homilia. Va encoratjar els joves a seguir confiant en Jesucrist, com Aquell en qui pots dipositar les teves inquietuds, i a qui pots estimar sense por de sentir-se decebut. L'hem de deixar «regnar» dins nostre, i que Ell sigui el més important de les nostres vides.

La missa, que fou concelebrada per Mn. Pepe Chisvert, Delegat d'Ensenyament, i per Mn. David Codina, Secretari general del Bisbat d'Urgell, fou retransmesa en directe (*streaming*) pel canal de YouTube del Bisbat d'Urgell, pel canal de televisió per cable Loria Televisió i per RTVA, la Ràdio i Televisió nacional d'Andorra. Fou solemnitzada pel grup de música cristiana Worship.cat, que interpretà al final dues peces més amb molta força.

La missa es va iniciar amb una monició participada pels joves i Carolina Bassi, mestra de religió i membre de la comissió coordinadora del festival, que també va transmetre als assistents esperança i va encoratjar-los a aprendre a mirar l'altre sense prejudicis.

A la seva homilia, Mons. Joan-Enric Vives va glossar les lectures del dia tot recordant als assistents que el festival, que ja ha complert la seva novena edició, i la mateixa Eucaristia és una oportunitat per descobrir amb profunditat el que Jesucrist Ressuscitat, Senyor de la història i Rei de bondat, ens ofereix i ens dona i com camina al nostre costat. Va glossar el lema del

festival i va parlar de com la confiança ens transforma i ens ajuda a ser millors persones, més enllà del món virtual que ens envolta. Va encoratjar els joves a preguntar-se per qui sentien amor, i a estimar sense dubtes Jesucrist i el seu missatge guaridor i transformador. També va parlar de la JMJ, que s'ha de celebrar a Lisboa a l'agost de l'any 2023, i que les diòcesis ja han començat a preparar, amb activitats que es van dur a terme arreu de la península, justament aquell cap de setmana. La JMJ és un esdeveniment que fou instaurat pel Papa Sant Joan Pau II el 1985 i des d'aleshores s'ha distingit per ser un moment de convivència i de trobada entre milions de joves de tot el món.

El festival Canòlich Music ha adaptat el seu format i ha entrat a les aules, amb la visita del músic Cesc als joves de tercer i quart d'ESO de les escoles del Principat d'Andorra els dies 17, 18 i 19 de novembre, que va resultar molt engrescadora per als joves; i també amb activitats per als alumnes de primer i segon d'ESO de Sant Julià el divendres 19 de novembre de tipus presencial, amb una botifarrada a la Plaça Germandat i un concert al migdia a l'Auditori Claror per part del grup Grilex.

La missa de dissabte va venir precedida, a la tarda, per un altre esdeveniment important: la celebració d'un concert a l'Auditori Claror amb músics andorrans i de fora d'Andorra. Es va omplir l'aforament permès a la sala, majoritàriament amb joves dels diferents grups escolars, famílies i veïns de Sant Julià que van voler seguir-lo.



## VISQUEM L'ADVENT



## Pobres i captaires en el portal

En tot naixement, l'espai principal és el portal on hi posem la més important de totes les figuretes del pessebre, que és l'Infant Jesús.

Aquests dies, la Campanya de Nadal de Càritas té un lema ben pessebrístic «Aquest Nadal, cada portal és important», una campanya que ens fa mirar a les nostres realitats, que parlen de famílies vulnerables en tants portals dels nostres pobles i ciutats, i ens recorden Josep, Maria i Jesús en un portal on el fred i la foscor de la nit acompanyaven aquell naixement, amb un bressol fet de palla i l'escalfor del bou i la mula.

Pel caminet que hi condueix hi posem les figures de personatges senzills, humils i pobres que s'han deixat tocar el cor per l'anunci dels àngels i van cap al portal a donar el reconeixement al Messies ja que, malgrat la pobresa i marginació que pateixen, tenen intacta la seva dignitat de persones com a fills de Déu. Com podem llegir a AS «els pobres són els privilegiats d'aquest misteri i, sovint, aquells que són més capaços de reconèixer la presència de Déu enmig nostre».

Pastors, i altres personatges que posem al pessebre, portaran al portal de Betlem allò que són i el que tenen: ells i elles saben que és viure en la necessitat. El seu desig, i el nostre com a cristians, és que a tots els portals del món no falti el que els correspon per dignitat i justícia social.

Sovint veiem reflectit aquest portal de pessebre nadalenc en les situacions de pobresa, de marginació i ara de pandèmia social en que viuen massa famílies dels nostres pobles i del nostre món. I, en el fons, no deixa de ser un nou pessebre representat, en viu i en directe, en aquest nou mil·lenni. El Papa Francesc ens proclama en la seva Carta apostòlica: «Des del pessebre, Jesús proclama, amb humil poder, la crida a compartir amb els últims el camí cap a un món més humà i frater, on ningú no en sigui exclòs ni marginat». Aquests dies i tot l'any ho podem fer possible des de Càritas: ajuda'ns a ajudar.

**Mn. Jaume Mayoral**

Delegat de Càritas Diocesana d'Urgell

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**13. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Santa Lúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

**14. □ Dimarts** [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Joan de la Creu (1591), prevere carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, màrtirs a Baeza; sant Diòscor, noi i mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

**15. ■ Dimecres** [Is 45,6b-8.18.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

**16. ■ Dijous** [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Josep Maryanet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa

Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

**17. ■ Divendres** [Gn 49,2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

**18. ■ Dissabte** [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Espe-

rança, o bé, Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjuatori, mr.

**19. ■ Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,1-4a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

# Diumenge III d'Advent (C)

## COMENTARI

### «Viviu sempre contents en el Senyor»



Moltes vegades la nostra predicació es queda en idees generals, vagues, sense concreció. No és això el que predicava Joan Baptista, com veiem a l'evangeli: *Així, doncs, què hem de fer? Ell responia: Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres.* És el que han fet milions de cristians al llarg del temps i de forma molt concreta en aquest temps de pandèmia. És un missatge molt actual! Què dirà als *cobradors d'impostos* i als soldats, malvistos en aquell temps? Hauran de canviar de feina? No. Els diu: *No exigiu més del que està establert. I als guardes: No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo.* I en aquest sentit podem interpretar l'última frase: *Acontenteu-vos de la vostra soldada.* És a dir, no descarregueu sobre el poble la necessitat de cobrar més. En ambdós casos es tracta de no deixar-se endur per la cobdícia, de no abusar dels altres, de ser honestos. La predicació impacta tant que alguns es pregunten *si no és el Messies.* Però ell ho té molt clar: *Jo us batejo només amb aigua; Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.* El baptisme de Jesús és el que canviarà realment el nostre cor.

Las primera lectura albira ja l'arribada del Salvador. Proclama el profeta Sofonias a la ciutat de Sió, és a dir a Jerusalem: *No deixis caure les mans, diu el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; et renova el seu amor, està de festa i crida de goig.* Aquesta alegria, aquest goig ja el pressentim en atansar-se el naixement del Senyor, del Salvador. I el vivim sobretot en aquest tercer diumenge d'Advent, diumenge Gaudete (alegreu-vos). Són les paraules de la segona lectura: *Viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop.* Aquest és el gran motiu de la nostra alegria. Què hem de fer?: *No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregaria i presenteu les vostres peticions amb acció de gràcies.* Com a resultat: Pau i alegria.

Mn. Jaume Pedrós

#### ▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

#### ▶ Salm responsorial (Is 12)

R. *Aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'es-panto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

#### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregaria i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

#### ▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.» La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

#### ▶ Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 3,14-18a)

Alégrate hija de Sió, grito de gozo, Israel; regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén. El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas! ¡Sió, no desfallezcas!». El Señor, tu Dios, está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

#### ▶ Salmo responsorial (Is 12)

R. *Gritad jubilosos, porque es grande en medio de ti el Santo de Israel.*

«Él es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sió: / «Que grande es en medio de ti el Santo de Israel. R.

#### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué debemos hacer?» Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.» Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué debemos hacer nosotros?» Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?» Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga.» Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su parva reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.» Con estas y otras exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.